

ЕКОНОМІЧНІ ПРОБЛЕМИ РОЗВИТКУ ГАЛУЗЕЙ ТА ВИДІВ ЕКОНОМІЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

УДК 338.48

DOI: 10.5281/zenodo.1689917
ЛЕВИЦЬКА І.В.

Стратегія ефективного використання і розвитку економічного потенціалу підприємств туристично- рекреаційної сфери

Предмет дослідження – сукупність організаційно–економічних відносин, що виникають в процесі використання економічного потенціалу підприємств туристично–рекреаційної сфери.

Метою написання статті є розробка науково–методичних і практичних рекомендацій щодо підвищення ефективності використання економічного потенціалу підприємств туристично–рекреаційної сфери.

Методологія проведення роботи – системно–структурного та порівняльного аналізів (для формування механізму ефективного функціонування економічного потенціалу підприємств); монографічного (при вивченні проблем функціонування економічного потенціалу підприємств); економічного аналізу (при здійсненні оцінки стану і динаміки економічного потенціалу підприємств); моделювання і прогнозування (в процесі дослідження динаміки розвитку економічного потенціалу підприємств туристично–рекреаційної сфери).

Результати роботи – запропонована модифікована система нерівностей «золотого правила економіки», що дозволяє здійснювати регулювання рівня економічного потенціалу підприємств, що дозволяє підвищити його адаптацію в умовах зовнішнього середовища функціонування. Представленна стратегія і технологія розвитку економічного потенціалу підприємств туристично–рекреаційної сфери. Запропоновано систему методів та інструментів вирішення завдань підвищення ефективності використання і розвитку економічного потенціалу.

Висновки – система ефективного використання економічного потенціалу підприємств туристично–рекреаційної сфери дозволить визначити невикористувані резерви, а також включає методи, інструменти і напрямки вирішення завдань стратегічного розвитку економічного потенціалу.

Ключові слова: економічний потенціал, туристично–рекреаційна сфера, модель стратегії розвитку, економічні ресурси, економічні результати.

Стратегия эффективного использования и развития экономического потенциала предприятий туристско–рекреационной сферы

Предмет исследования – совокупность организационно–экономических отношений, возникающих в процессе использования экономического потенциала предприятий туристско–рекреационной сферы.

Целью написания **статьи** является разработка научно–методических и практических рекомендаций по повышению эффективности использования экономического потенциала предприятий туристско–рекреационной сферы.

Методология проведения работы – системно–структурного и сравнительного анализа (для формирования механизма эффективного функционирования экономического потенциала предприятий); монографического (при изучении проблем функционирования экономического потенциала предприятий); экономического анализа (при оценке состояния и динамики экономического потенциала предприятий); моделирования и прогнозирования (в процессе исследования динамики развития экономического потенциала предприятий туристско–рекреационной сферы).

Результаты работы – предложена модифицированная система неравенств «золотого правила экономики», что позволяет осуществлять регулирование уровня экономического потенциала предприятий, позволяет повысить его адаптацию в условиях внешней среды функционирования. Представленная стратегия и технология развития экономического потенциала предприятий туристско–рекреационной сферы. Предложена система методов и инструментов решения задач повышения эффективности использования и развития экономического потенциала.

Выводы – система эффективного использования экономического потенциала предприятий туристско–рекреационной сферы позволит определить неиспользуемые резервы, а также включает методы, инструменты и направления решения задач стратегического развития экономического потенциала.

Ключевые слова: экономический потенциал, туристско–рекреационная сфера, модель стратегии развития, экономические ресурсы, экономические результаты.

LEVYTSKA I.V.

Strategy of effective use and development of economic potential of enterprises of tourism and recreation sphere

The subject of research – a set of organizational and economic relations that arise in the process of using the economic potential of tourism and recreation industry enterprises.

The purpose of the article is to develop scientific, methodological and practical recommendations for improving the efficiency of the use of economic potential of enterprises of tourism and recreation sphere.

Methodology of work – system–structural and comparative analysis (for forming the mechanism of effective functioning of economic potential of enterprises); monographic (in studying the problems of functioning of economic potential of enterprises); economic analysis (in carrying out an assessment of the state and dynamics of economic potential of enterprises); modeling and forecasting (in the process of studying the dynamics of economic potential development of enterprises of tourist and recreational sphere).

The results of the work – the proposed modified system of inequalities «golden rule of the economy», which allows to adjust the level of economic potential of enterprises, which allows to improve its adaptation in the environment of the functioning environment. The strategy and technology of development of economic potential of enterprises of tourism and recreation sphere are presented. A system of methods and tools for solving problems of increasing the efficiency of use and development of economic potential is proposed.

Conclusions – system of effective use of the economic potential of business tourism and recreation will identify unused reserves, and includes methods, tools and ways of solving problems of strategic economic potential.

Key words: economic potential, tourist and recreational sphere, model of development strategy, economic resources, economic results.

Постановка проблеми. В даний час туристсько–рекреаційна сфера діяльності є областю пріоритетного розвитку. Успішна реалізація потенціалу даної сфери, з урахуванням її мультиплікативного ефекту, здатна виявляти потужний позитивний вплив на економіку країни.

Наявність великої кількості різноманітних туристських і рекреаційних ресурсів, в тому числі природно–кліматичних та історико–культурних, створює сприятливу основу для розвитку даної сфери діяльності. Разом з тим, функціонування підприємств туристичної сфери в нинішніх умовах ускладнене низкою несприятливих чинників впливу, таких як: високий ступінь динаміки ринкового середовища, нестабільність політичної та економічної ситуації, недостатня інфраструктурна забезпеченість, посилення конкуренції, залежність від платоспроможного попиту. Сучасний економічний стан підприємств даної сфери характеризується слабкою ефективністю: гранично низькою рентабельністю господарської діяльності, а в окремих випадках збитковістю.

В основі функціонування підприємств лежить формування і використання їх економічного потенціалу. Якість цих процесів формує поточну та перспективну ефективність діяльності. Дана обставина обумовлює актуальність розробки та впровадження сучасних науково обґрунтованих методів формування і ефективного використання економічного потенціалу підприємств туристично–рекреаційної сфери, механізмів його розвитку, здійснювати вимірювання процесів оптимізації, а також вдосконалення методів економічного аналізу, що дозволяють виявляти і оцінити внутрішні резерви підвищення ефективності діяльності суб'єктів даної сфери.

Аналіз дослідження та публікацій з проблеми. Дослідженням питань ефективності діяльності і функціонування економічного потенціалу підприємств туристично–рекреаційної сфери займалися вітчизняні та зарубіжні вчені: М.М. Амірханов, С.І. Берлін, Т.І. Власов, В.В. Ковалев, А.А. Клейман, Г.Б. Клейнер, Л.І. Гонтаржевская, І.А. Гуніна, К.П. Давидов, Ю.А. Дорошенко, Ю.А. Макушева,

Р.В. Марушко, Г.С. Мерзликина, М.А. Морозов, Г.Г. Надворна, М.С. Оборін, Е.О. Таппасханова, Т.І. Ткаченко, Л.М. Томаневич, Т.Г. Храмцова, Д.К. Шевченко, А.Д. Шеремет та ін.

Аналіз наукових праць показав, що питання підвищення ефективності діяльності підприємств туристично–рекреаційної сфери на основі оптимізації процесів формування та використання їх економічного потенціалу вимагають подальшого розвитку. Актуальність теми і недостатня ступінь її наукової розробленості визначили мету і завдання даного дослідження.

Метою статті є розробка науково–методичних і практичних рекомендацій щодо підвищення ефективності використання економічного потенціалу підприємств туристично–рекреаційної сфери.

Виклад основного матеріалу. Результати всеобщого аналізу економічного потенціалу підприємств туристично–рекреаційної сфери, які були проведенні раніше, визначають необхідність переходу на принципово новий рівень управління процесами формування та використання економічного потенціалу, що забезпечує гарантовану ефективність їх функціонування. Туристично–рекреаційна сфера є стратегічною галуззю і від її ефективності залежить ефективність економіки в цілому.

Стратегія розвитку економічного потенціалу туристично–рекреаційної сфери являє собою систему методів, інструментів і напрямів вирішення завдань ефективного формування і використання економічного потенціалу підприємств, що забезпечує досягнення мети ефективності діяльності в довгостроковій перспективі.

Дана стратегія тісно взаємопов'язана з фінансово–інвестиційною стратегією, яка, на думку багатьох як вітчизняних, так і зарубіжних вчених є базовою по відношенню до загальної стратегії розвитку [1, с. 149].

Необхідність стратегічного планування економічного потенціалу підприємств визначається багатьма причинами, основними з яких є:

- координуюча роль плану, проявляється в наявності добре деталізованих і взаємопов'язаних установок по оперативній та перспективній діяльності;

ЕКОНОМІЧНІ ПРОБЛЕМИ РОЗВИТКУ ГАЛУЗЕЙ ТА ВИДІВ ЕКОНОМІЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

• невизначеність майбутнього, встановлення найважливіших напрямків зміни економічного потенціалу;

- оптимізація економічних наслідків [2, с. 25].

Стратегії розвитку економічного потенціалу підприємств туристично–рекреаційної сфери притаманна своя специфіка, в тому числі обумовлена особливостями функціонування підприємств даної сфери діяльності.

Методика такого стратегічного планування включає в себе організацію планування економічного потенціалу, побудовану на таких принципах:

- принцип повноти, який включає розробку стратегічних планів різних рівнів, таких, як: стратегічний, тактичний, оперативний;
- принцип обґрутування має на увазі орієнтацію планування на реальні економічні умови і фактичний фінансово–економічний стан підприємства;
- принцип реальності визначає наявність лімітів економічних ресурсів, застосування норм і нормативів, а також сучасних методів обліку;
- принцип інтегрованості означає, що стратегічні плани всіх рівнів повинні бути взаємоузгоджені, крім того існує інтегральна оцінка виконання плану;
- принцип гнучкості відображає систему планування, яка містить механізми коригування, що враховують динамічність внутрішніх і зовнішніх умов;
- принцип економічності вимагає, щоб витрати на планування раціонально співвідносилися з очікуваними результатами [3, с. 81].

Необхідно враховувати, що стратегічний процес – це, перш за все система управління, яка потребує своєчасного і точного виконання певних правил і процедур. Налагодження механізму функціонування організації, її керованість в цілому дозволяє здійснювати регулятивність і системність складання бюджетів. Впровадження бюджетування несе для підприємства багато переваг:

- щомісячне планування бюджетів дає можливість отримати найбільш точні показники розмірів економічного потенціалу;
- в межах затверджених планів, можливо резервувати невикористаний економічний потенціал;
- бюджетне планування дозволяє здійснювати режим економії ресурсів [4, с. 37].

У стратегії має бути присутня цільова орієнтація діяльності підприємства. Короткостроковою метою українських підприємств є максимізація прибутку, а довгострокове планування наштов-

хується на серйозні труднощі, пов’язані з великою невизначеністю зовнішнього середовища.

Таким чином, найчастіше у вітчизняних організацій відсутня чітко сформульована місія, в зв’язку з чим відсутня і ясна цільова орієнтація в бюджеті, обмежена зниженням витрат. Для чіткої роботи менеджерів необхідні і чіткі економічні орієнтири, наприклад оптимізація економічного потенціалу. Цільові показники можуть бути задані як у вигляді певних значень, так і у вигляді інтервалу допустимих значень, що в умовах великої невизначеності виглядає краще. При цьому слід враховувати взаємозв’язок цільових економічних показників компанії з роботою кожного підрозділу.

Важливе місце в стратегії займає своєчасне визначення (ідентифікація) стратегічних подій, які можуть істотно вплинути на здатність досягати оптимізації економічного потенціалу. У зв’язку з цим необхідні цілеспрямовані дії по виявленню взаємодії основного показника – показника якісної оцінки економічного зростання з структурними елементами системи економічного потенціалу [5, с. 22].

Таким чином, основним завданням стратегії розвитку економічного потенціалу підприємств туристично–рекреаційної сфери є моделювання економічного потенціалу за допомогою показника якісної оцінки економічного зростання, тим самим створення економічних передумов адаптації туристично–рекреаційної діяльності до постійно мінливого бізнес–середовища.

Основною метою даної стратегії є оптимізація економічного потенціалу підприємств туристично–рекреаційної сфери і забезпечення на цій основі сталого фінансово–економічного розвитку. Досягнення зазначененої мети передбачає вирішення завдань за такими напрямами:

1. Моделювання економічного потенціалу підприємств туристично–рекреаційної сфери і його адаптація до умов зовнішнього економічного середовища.
2. Забезпечення ефективної взаємодії зовнішнього і внутрішнього середовища.
3. Ідентифікація та зниження впливу ризиків на економічний потенціал підприємств туристично–рекреаційної сфери [6, с. 110].

Відповідно до встановленої мети і завдань стратегія розвитку економічного потенціалу підприємств туристично–рекреаційної сфери розглядається як система:

ЕКОНОМІЧНІ ПРОБЛЕМИ РОЗВИТКУ ГАЛУЗЕЙ ТА ВІДІВ ЕКОНОМІЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

- 1) що забезпечує еквівалентність і конвертovanість економічного потенціалу;
- 2) інструментів оцінки, моніторингу та оптимізації економічного потенціалу;
- 3) регулювання рівня економічного потенціалу в умовах збалансованої економічної системи;
- 4) оцінки впливу зонально-галузевого ризику на економічні потоки підприємств.

Модель стратегії розвитку економічного потенціалу підприємств туристично-рекреаційної сфери представлена на рис. 1.

Реалізація підприємствами будь-яких стратегічних, тактичних і оперативних рішень нерозривно пов'язана з діючою системою управління економічним потенціалом в умовах ринкової економіки, оскільки в системі ринкових відносин будь-яка економічна дія обумовлена формуванням системи максимальної економічної ефективності.

У складі стратегії розвитку економічного потенціалу підприємств туристично-рекреаційної сфери виділяють найбільш проблемні відносини, що складаються в кредитній, інвестиційній полі-

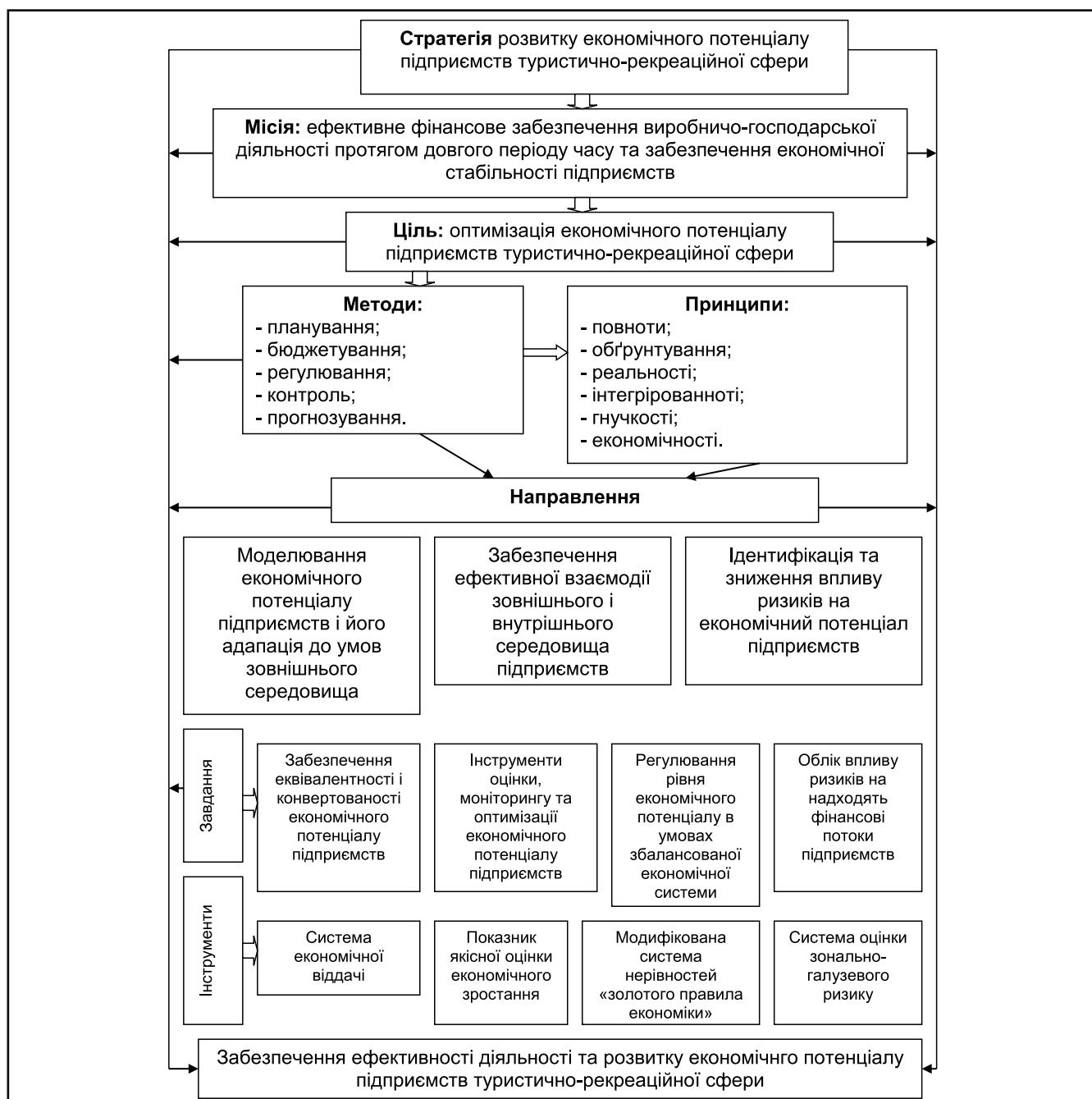

Рисунок 1. Модель стратегії розвитку економічного потенціалу підприємств туристично-рекреаційної сфери

ЕКОНОМІЧНІ ПРОБЛЕМИ РОЗВИТКУ ГАЛУЗЕЙ ТА ВИДІВ ЕКОНОМІЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

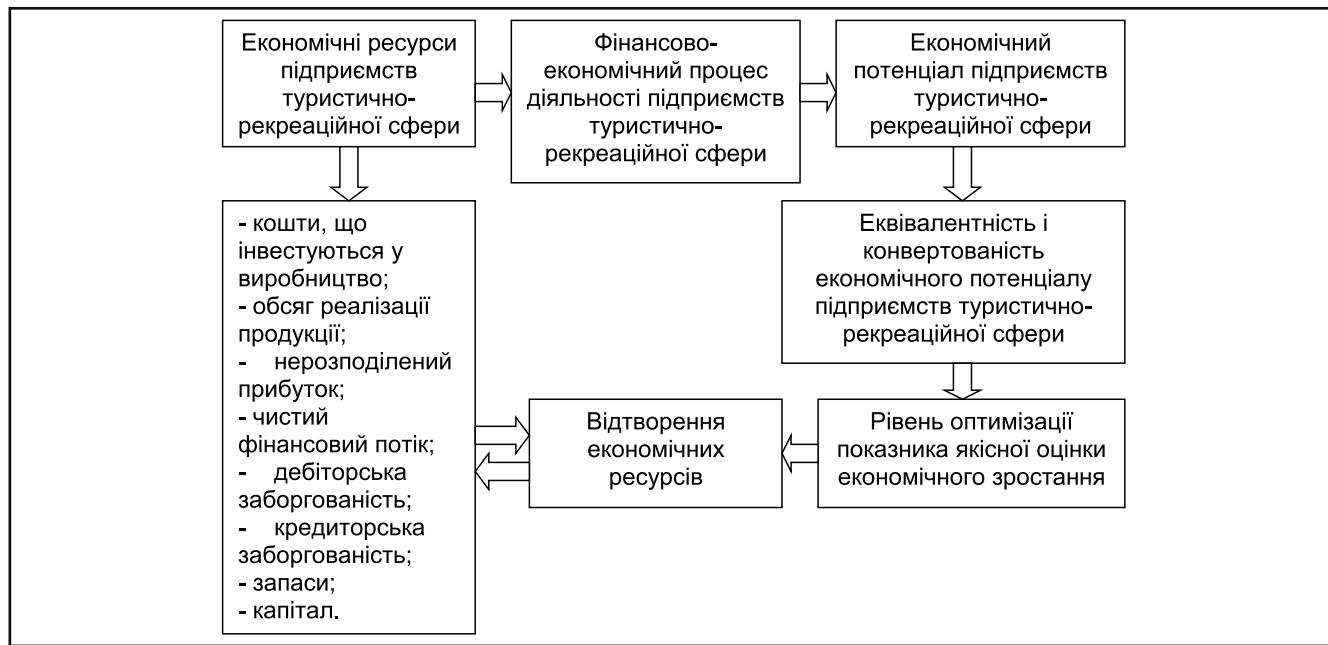

Рисунок 2. Склад і взаємозв'язок об'єктів управління економічним потенціалом підприємств туристично–рекреаційної сфери

тиці [7, с. 185]. Оскільки дане дослідження розраховане на довгострокову перспективу функціонування економічного потенціалу підприємств туристично–рекреаційної сфери, оцінка структурних елементів даної системи буде основою для побудови стратегії.

До об'єктів управління економічним потенціалом відносяться економічні ресурси, джерела їх формування та система економічних взаємин, яка передбачає наявність області ефективної взаємодії показників ефективності формування та використання економічних ресурсів (ліквідності) і показників ефективності економічних результатів підприємств (рентабельності), що відображені на рис. 2.

Згідно представленої на рис. 2 структурно – логічної схеми послідовної трансформації економічних ресурсів в економічний потенціал підприємств стратегія відповідно повинна охоплювати такі напрямки, як політика управління економічними ресурсами (активами, пасивами), економічними результатами – у вигляді економічного потенціалу при його трансформації в показник якісної оцінки економічного зростання.

Представленій вище підхід дозволяє обґрунтувати доцільність виділення структурних блоків стратегії. Для цього необхідно представити сукупність інструментів, що забезпечують економічну стабільність і ефективне функціонування потенціалу (рис. 3) [8, с. 36].

Система позначених інструментів і важелів забезпечує формування механізму функціонування економічного потенціалу підприємств. Ефективне функціонування даного механізму пов'язане з цільовою установкою функціонування самої системи і тому злагодженість його дій повинна визначити стратегічний пріоритет даної системи [9, с. 351]. Цільовою установкою є оптимізація економічного потенціалу, що забезпечує стабільну політику економічного зростання, отже, механізм функціонування економічного потенціалу підприємств туристично–рекреаційної сфери можна представити таким чином (рис. 4).

Оцінка ступеня досягнення стратегічних завдань підприємств туристично–рекреаційної сфери здійснюється через зведені інтеграційні показники, для розрахунку яких застосовується система приватних показників з різних підсистем управління, які нами були визначені в ході оцінки стану і динаміки економічного потенціалу досліджуваних підприємств туристично–рекреаційної сфери як тенденції розвитку.

Процес розвитку економічного потенціалу підприємств туристично–рекреаційної сфери може бути представлений як процес ефективного управління формуванням та використанням економічного потенціалу підприємств, що забезпечує перспективу подальшого стабільного економічного розвитку [10, с. 97]. Цей процес організовується виходячи з вимог і тенденцій змін

Рисунок 3. Склад і взаємодія основних економічних інструментів системи функціонування економічного потенціалу підприємств туристично–рекреаційної сфери

Рисунок 4. Механізм ефективного функціонування економічного потенціалу підприємств туристично–рекреаційної сфери

факторів зовнішнього і внутрішнього середовища підприємств. Його виконання вимагає чіткого уявлення про реальні можливості підприємства, вміння правильно оцінити їхню сукупну величину, ступінь використання та напрямки розвитку.

Висновки

Отже, динамічний розвиток туристично–рекреаційної сфери має велике значення для економі–

ки держави. Різноманіття природно–кліматичних та історико–культурних ресурсів створює сприятливу основу для розвитку даної сфери в Україні. Поряд з цим сучасний стан і тенденції розвитку підприємств туризму і рекреації свідчать про недостатнє використання економічного потенціалу туристично–рекреаційної сфери. Отримання адекватної віддачі її функціонування можливе за умови вирішення завдань ефективного вико-

ЕКОНОМІЧНІ ПРОБЛЕМИ РОЗВИТКУ ГАЛУЗЕЙ ТА ВІДІВ ЕКОНОМІЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

ристання економічного потенціалу суб'єктів туризму і рекреації.

Таким чином в результаті проведеного аналізу та дослідження запропонована модифікована система нерівностей «золотого правила економіки», що дозволяє здійснювати регулювання рівня економічного потенціалу підприємств, що в свою чергу дозволяє підвищити його адаптацію в умовах зовнішнього середовища функціонування. Представлена стратегія і технологія розвитку економічного потенціалу підприємств туристично-рекреаційної сфери. Запропоновано систему методів та інструментів вирішення завдань підвищення ефективності використання і розвитку економічного потенціалу. Дано запропонована система ефективного використання економічного потенціалу підприємств туристично-рекреаційної сфери дозволить визначити невикористовувані резерви, а також включає методи, інструменти і напрямки вирішення завдань стратегічного розвитку економічного потенціалу.

Список використаних джерел

1. Амирханов М.М. Теоретические и методические аспекты оценки туристско-рекреационного потенциала регионов с рекреационной специализацией / М.М. Амирханов, А.С. Аракелов // Современная научная мысль. Научный журнал НИИ истории, экономики и права. – 2013. – № 2. – С. 147–154.
2. Берлин С.И. Концепция повышения эффективности деятельности предприятий туристического комплекса / С.И. Берлин // Научный вестник Южного института менеджмента. – 2015. – № 1. – С. 22–28.
3. Власова Т.И. Туристская деятельность: организация, экономика, политика: монография / Т.И. Власова, И.Ф. Игнатьева. – СПб.: Издательства Д.А.Р.К. – 2014. – 159 с.
4. Клейман А.А. Стратегия развития туристского бизнеса в условиях экономической нестабильности / А.А. Клейман, О.А. Бабанчикова // Курортно-рекреационный комплекс в системе регионального развития: инновационные подходы. – 2015. – Т.1. – № 1. – С. 35–39.
5. Клейнер Г.Б. Стратегия системной модернизации отечественных предприятий / Г.Б. Клейнер // Управленческие науки. – 2015. – № 1. – С. 18–29.
6. Морозов М.А. Формирование системы показателей для оценки эффективности деятельности регионов в сфере туризма / М.А. Морозов, Н.С. Морозова // Sochi Journal of Economy. – 2015. – № 2 (35). – С. 105–115.

7. Надворная Г.Г. Методические особенности оценки экономического потенциала предприятия / В.И. Перебийнос, Г.Г. Надворная // Финансовая архитектоника в системе рыночных трансформаций: монография / под ред. С.В. Климчук. – Симферополь: «ЧП Н. Гук». – 2014. – С. 181–189.

8. Надворная Г.Г. Система показателей эффективности экономического потенциала предприятий туристско-рекреационной сферы / Г.Г. Надворная // Вестник национальной академии туризма. – 2016. – № 4(40). – С. 34–38.

9. Оборин М.С. Формирование стратегического механизма долгосрочного устойчивого развития территориального рынка санаторно-курортных услуг / М.С. Оборин // Экономика и предпринимательство. – 2015. – № 12–1 (65–1). – С. 346–353.

10. Таппасханова Е.О. Инновационные подходы в развитии туризма в регионе / Е.О. Таппасханова, З.А. Мустафаева, Р.М. Дигидов // Инновационное развитие экономики. – 2016. – № 1 (31). – С. 95 – 100.

References

1. Amyrkhanov M.M. Teoretycheskie i metodicheskie aspekty otsenki turystsko-rekreatsyonnoho potentsyala rehyonov s rekreatsyonnoi spetsializatsyei / M.M. Amyrkhanov, A.S. Arakelov // Sovremennaia nauchnaia mysl. Nauchnyi zhurnal NYY ystoryy, ekonomyky y prava. – 2013. – № 2. – P. 147–154.
2. Berlyn S.Y. Kontseptsiya povysheniya effektivnosti deiatelnosti predpriyatiy turysticheskogo kompleksa / S.Y. Berlyn // Nauchnyi vestnyk Yuzhnoho ynstituta menedzhmenta. – 2015. – № 1. – P. 22–28.
3. Vlasova T.Y. Turistskaia deiatelnost: orhanyzatsiya, ekonomyka, polityka: monohrafija / T.Y. Vlasova, Y.F. Yhnateva. – SPb.: Yzdatelstva D.A.R.K. – 2014. – 159 p.
4. Kleiman A.A. Stratehiya razvityia turystskoho byznesa v usloviakh ekonomicheskoi nestabilnosti / A.A. Kleiman, O.A. Babanchykova // Kurortno-rekreatsyonnii kompleks v systeme rehyonalnogo razvityia: ynnovatsyonnye podkhody. – 2015. – T.1. – № 1. – P. 35–39.
5. Kleiner H.B. Stratehiya systemnoi modernyzatsyy otechestvennykh predpriyatiy / H.B. Kleiner // Upravlencheskie nauky. – 2015. – № 1. – P. 18–29.
6. Morozov M.A. Formyrovanye sistemy pokazatelei dlia otsenky effektyvnosti deiatelnosti rehyonov v sfere turyzma / M.A. Morozov, N.S. Morozova // Sochi Journal of Economy. – 2015. – № 2 (35). – P. 105–115.
7. Nadvornaia H.H. Metodicheskie osobennosty otsenki ekonomicheskogo potentsyala predpriyatiya / V.Y. Perebyinos, H.H. Nadvornaia // Fynansovaia

ЕКОНОМІЧНІ ПРОБЛЕМИ РОЗВИТКУ ГАЛУЗЕЙ ТА ВІДІВ ЕКОНОМІЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

arkhytektonika v systeme гіночних transformatsyi: monohrafia / pod red. S.V. Klymchuk. – Symferopol: «ChP N. Huk». – P. 181–189.

8. Nadvornaia H.H. Systema pokazatelei effektyvnosti ekonomicheskoho potentsyala predpriyatyi turystko-rekreatsyonnoi sferы / H.H. Nadvornaia // Vestnyk natsionalnoi akademyy turyzma. – 2016. – № 4(40). – P. 34–38.

9. Oboryn M.S. Formyrovanye stratehicheskoho mekhanyzma dolhosrochno ustoichivoho razvityia terytoryalnogo ylinka sanatorno-kurortnykh usluh / M.S. Oboryn // Ekonomika y predprnymatelstvo. – 2015. – № 12–1 (65–1). – P. 346–353.

10. Tappaskhanova E.O. Ynnovatsyonnye podkhody v razvityy turyzma v rehyone / E.O. Tappaskhanova, Z.A. Mustafaeva, R.M. Dyhydov // Ynnovatsyonnoe razvitye ekonomiky. – 2016. – № 1 (31). – P. 95 – 100.

Дані про автора

Левицька Інна Ванадіївна,

доктор економічних наук, професор, завідувач кафедри менеджменту зовнішньоекономічної діяльності, готельно-ресторанної справи та туризму, Вінницький національний аграрний університет
e-mail: inna_levytska@ukr.net

Данные об авторе

Левицкая Инна Ванадиевна,

доктор экономических наук, профессор, заведующий кафедрой менеджмента внешнеэкономической деятельности, гостинично-ресторанного дела и туризма, Винницкий национальный аграрный университет
e-mail: inna_levytska@ukr.net

Data about the author

Inna Levytska,

doctor of economics, professor, head of the department of foreign economic activity, hospitality and tourism, Vinnytsia National Agrarian University
e-mail: inna_levytska@ukr.net

УДК 65:658.8 – 032.27

DOI: 10.5281/zenodo.1689925

ПЕТРИНЯК А.Я.,
ІВАНИШИН В.В.

Пріоритети системи управління маркетинговою концепцією розвитку підприємств – виробників мінеральних вод

У статті розглядається сутність та пріоритети системи управління маркетинговою концепцією розвитку підприємств – виробників мінеральних вод. Визначено основні завдання системи показників маркетингової діяльності підприємств, а також інформацію яка використовується для узгодження управлінських рішень.

Ключові слова: управління, маркетингова концепція, інтегральний показник, інформація.

ПЕТРЫНЯК А.Я.,
ИВАНИШИН В.В.

Приоритеты системы управления маркетинговой концепцией развития предприятий-производителей минеральных вод

В статье рассматривается сущность и приоритеты системы управления маркетинговой концепцией развития предприятий-производителей минеральных вод. Определены приоритетные задачи системы показателей маркетинговой деятельности предприятий, а также информацию, которая используется для согласования управленческих решений.

Ключевые слова: управление, маркетинговая концепция, интегральный показатель, информация.

PETRYNYAK A.Y.,
IVANYSHYN V.V.

The priorities of the management system of the marketing concept of the development of mineral water

The article discusses the essence and priorities of the management system of the marketing concept of the development of mineral water producers. The main tasks of the system of indicators of